

Acer palmatum 'Rubrum'

klon palmowy 'Rubrum'

Grupa Amoenum

Stara japońska odmiana introdukowana do Europy przez Siebolda około 1864 roku. Duży krzew lub małe drzewko dorastające do 4 m wysokości, o podobnie szerokiej koronie. Liście 7-klapowe, wiosną purpurowe, później brązowozielone, latem zielone, a jesienią purpurowoczerwone. Brzeg blaszki liściowej gęsto piłkowany. Wymaga żyznej, przepuszczalnej, równomiernie wilgotnej gleby i osłoniętych stanowisk, słonecznych lub lekko ocienionych. Odmiana polecana do ogrodów przydomowych i większych ogrodów japońskich, nad stawy i oczka wodne. Młode egzemplarze na zimę należy osłaniać chochołami ze słomy, juty lub agrowłókniny.

autorzy opisu tekstowego: Adam Marosz; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: P.F. von Siebold 1864
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste krzewy
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	krzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	czerwone i purpurowe ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa próchniczna gliniasta
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł

	ogrody przydomowe
	ogrody wrzosowiskowe
zastosowanie	ogrody orientalne
	rabaty
	w grupach
strefa	5b

autorzy opisu tabelarycznego: Adam Marosz; , Związek Szkółkarzy Polskich;

